

faa have at bestemme det Forhold, hvori Lovgivningsmyndigheden for Coloniernes Vedkommende skal ståe til den herværende Rigsdag. Indtil Saadant ved Lov bliver bestemt, har Regjeringen været af den Ansættelse, at man maatte see hen til de hidtil fulgte Regler, hvor efter hvad der ikke havde directe Indflydelse paa Moderlandets egne Anliggender ikke er gjort til Gjenstand for Stændernes Raadslagning. Regjeringen har ladet det være sig magtpaaliggende at drøfte det Spørgsmaal med General-Procureuren, og man er kommen til det Resultat, at saadanne Foranstaltninger f. Ex., som omhandles i Loven om Skibsfarten paa St. Croix, efter deres Natur, utvivlsomt maatte forelægges den danske Rigsdag, hvorimod man antog, at de Love og Anordninger, som vedkomme Coloniernes reent indre Foranstaltninger, rettest ikke, førend Colonialloven er given, forelægges Rigsdagen. Naar altsaa deslige forskjellige Sager modnes saavidt, vil Regjeringen, indtil anderledes derom maatte blive bestemt, naar Sagen, i Henhold til de hidtil fulgte Regler, egner sig til at forelægges Rigsdagen til Stadfæstelse, lade forelægge et Lovudkast i saa Henseende; hvor derimod Sagen, efter de hidtil gjældende Regler, ikke har været undergiven Stændernes Raadslagning, der forelægger man Hans Majestæt den til Stadfæstelse, hvilket da sædvanligviis skeer ved en Kongelig Resolution. Saadanne Kongelige Resolutioner ere ogsaa hidtil anvendte med Hensyn til de af Moderlandets Bestemmelser, som ere befundne at egne sig til at anvendes paa Colonierne, f. Ex. Urveanordningen af 1845, der ved en Resolution blev udvidet til Colonierne. Jeg seer vel det Ubestemte, som disse Forhold medføre, og det hele Provisoriske og Svævende, der derved fremkommer; men jeg seer ingen anden fornuftig Maade at løse Spørgsmaalet paa end ved en Coloniallov. Der kan Ingen føle større Trang til en saadan Lov end netop jeg; thi den Minister, som har med Colonierne at gjøre, er i administrativ Henseende i den største Banskælighed derved, at Intet er overladt til Coloniens egen Afgjørelse, men at der maa skrives hjem om Alt, og Regjeringen herhjemme har ikke den Sagkundskab, som udfordres til at behandle disse enkelte Anliggender. Jeg har truffet de

forbundne Foranstaltninger til de Forberedelser, som udfordres, og haaber at kunne forelægge et Forslag til en Coloniallov for næste Rigsdag; dog er det endnu ikke afgjort. Forøvrigt vil jeg bede, at man udsætter sin Dom om de Foranstaltninger, som ere truffet af den overordentlige Regjeringscommissair, indtil man har gennemgaaet de Acter, jeg skal tillade mig at lægge paa Thingets Bord.

Nothe: Skjøndt de Ord, den høitærede Finantsminister sagde, da han yttrede, at vi desto værre herhjemme vare saalidet bekendte med de Forhold, som finde Sted i Vestindien, vist have fuld Gyldighed, og jeg vel veed, at de maae anvendes paa mig, kan jeg dog ikke undlade i Anledning af et Par Dtringer i den høitærede Finantsministers Foredrag at tillade mig nogle faa Bemærkninger. Han udtalte sig om det høist Unfskelige i at faae, hvad han kaldte en Coloniallov, hvorved jeg nærmest tænker mig en saadan Lov, som skulde ordne Coloniens Forhold til Moderlandet og Coloniens indre Forhold; men jeg vil dog tillade mig dertil at knytte det Spørgsmaal, om en saadan Lov ikke væsentligt skal gaae ud paa at skaffe saadanne Organer i selve Colonien, hvorved en anden Ansættelse om Forholdene end den, som alene kan blive udtalt gennem en enkelt eller de enkelte høitstaaende Embedsmænd, som staae i Spidsen for Colonien, kunde komme til paa en aaben Maade at ytre sig, idet derved kunde tænkes at blive afhjulpet et af de Hovedsavn, som finde Sted med Hensyn til Behandlingen af de der omhandlede Forhold, idet nu kun en ganske enkelt Stemme kan komme til at udtale sig, og derimod de Interesser, som maae antages at røre sig i forskjellige Retninger, og som kunne være modsatte dem, hvortil hiin enkelte Stemme slutter sig, savne saadanne Organer, hvorigennem de kunne fremtræde. Mangelen deraf har viist sig her paa Rigsdagen ved Behandlingen af det Lovforslag, som forelaa ifjor med Hensyn til Handelen og Skibsfarten paa St. Croix. Fordets Hensigtsmæssighed havde man foruden Generalgouverneurens Udtalelse ikkun en anden, som skulde være given af 10 saakaldte sagskyndige Mænd, som Generalgouverneuren havde raadspurgt. Men, ikke at tale om, at disse